

Autoria i creació

ESPERANÇA CANADELL
ALUMNA DEL MESTRATGE EN ESCRITURA
LITERÀRIA I GUIONATGE DE LA URV

Cada autor/a té una visió del fet creatiu i sap per què escriu, els motius i la finalitat. Exposaré la meua visió personal.

La literatura és creació i l'artífex d'aquesta creació és l'autor/a. Es pot dir que la literatura és una forma d'expressió artística en què l'autor/a/a juga amb els mots per a crear imatges, situacions i personatges. Així, l'autor/a pot crear l'univers que desitgi sense límits de temps ni d'espai.

L'autor/a té la possibilitat de crear infinitat de mons de ficció, on pot passar de tot, i, a més, té llibertat absoluta per a confegir el caràcter i l'aspecte físic dels personatges. És increïblement seductora la idea de jugar a ser un déu. L'autor/a crea a partir de la seva realitat, de la viscuda i la no viscuda. La realitat no viscuda és la que existeix dins la seva imaginació. I tot l'imaginat és fruit de la realitat, ja que ell en forma part.

Ambdues realitats conformen el seu món, el seu univers particular i propi, el qual plasma en el full en blanc.

Que per què escriu? És un plaer veure en el paper els mots, ordenats un darrere l'altre, que expliquen una història.

L'autor/a frueix llegint el que ha parit. Sí, parir. I com tot part, és de vegades complicat. Però una vegada aquest ha finalitzat oblides els fulls que has estripat i la son que no recuperaràs mai.

Quan escrius una ficció vius de forma contínua amb la història que vols contar. Ets tu i el món fictici que bull dins el teu cap.

En el cas de la novel·la, la relació entre creador/a i ficció és intensa per l'extensió de la història en fulls i en temps. I pot ser que durant el temps que l'escrius, aquesta ficció assoleixi espais de la teua realitat. Durant tot aquest procés creatiu vius amb els teus personatges, t'imagines què farien, com reaccionarien i què dirien en les situacions que vius. La història t'absorbeix. La gestació de tota història té lloc en el pensament. És aquí on les neurones teixeixen el

discurs narratiu. I el meu pensament funciona en català. Penso en català, per tant, escriu en català. És la llengua que em permet traduir amb més fidelitat el meu pensament. No m'he plantejat escriure en una altra llengua. Per escriure amb precisió cal dominar una llengua. I dominar-la vol dir conèixer la seva sintaxi, morfologia i el significat precís dels mots. Aquesta precisió atorga riquesa de matisos i qualitat al que escrius.

Amb això no vull dir que no sigui possible assolir aquesta qualitat que tot autor/a per-

És increïblement seductora la idea de jugar a ser un déu. L'autor crea a partir de la seva realitat, de la viscuda i la no viscuda. La realitat no viscuda és la que existeix dins la seva imaginació. I tot l'imaginat és fruit de la realitat, ja que ell en forma part.

segueix amb una llengua que no és la pròpia.

La llengua pròpia és un fet natural, la utilització de qualsevol altra llengua com a vehicle d'expressió és una elecció. Només cal fer-la.

Tot això està molt bé, però on va a parar tot el que escrius, qui ho podrà llegir?

Tots els autor/as novells voldríem publicar. Actualment l'única via possible són els pre-

mis o concursos literaris. I no és fàcil perquè has de guanyar. I si no guanyes, no publiques. Tota obra premiada és bona o la millor de totes? Pots ser no sempre. Però, ho pots tornar a intentar fins aconseguir-ho. I és possible que això no passi mai, i en canvi siguis bon/a autor/a. Quina paradoxa!

El que és clar és que un premi dóna prestigi a un autor/a i li obre moltes portes, entre aquestes, les de les editorials.

Una editorial és una empresa. Apostar per valors nous és arriscat. Per què fer-ho si els funciona bé amb els reconeguts?

Actualment la Generalitat estudia donar incentius a les editorials perquè publiquin obres d'autor/as catalans novells. Aquesta pot ser una mesura efectiva per a ajudar aquests autor/as que tenen coses a dir i talent.

Però, aquesta política d'ajuda és, en definitiva, política. I tota política respon a uns interessos que van més enllà del fet literari.

I si no pots publicar, quines sortides professionals tens?

El més important per a un creador és tenir idees. Les idees són l'inici de tot procés creatiu. Una idea, la pots desenvolupar en forma de novel·la, poesia, text dramàtic o guió. En el guionatge tenim una bona sortida professional. Dominem el llenguatge audiovisual, l'hem mamat!

Els guionistes són imprescindibles per a crear: espots publicitaris, telesèries, comèdies de situació, telenovel·les, pel·lícules, programes de ràdio i televisió...

Només cal tenir un bon projecte i fer-lo arribar a les productores de vídeo i publicitat, a les ràdios i TV locals, a TV3... I si tens molts sort, el teu projecte es realitzarà. Però, paciència, sobretot. De projectes que esperen la seva oportunitat, n'hi ha una pila!

Si realment ho vols, trobaràs el teu lloc en el món de la creació, però cal fer-te un nom. I per començar hi ha els premis o concursos literaris. Si guanyes, fantàstic; si no, que les idees no t'abandonin!

El somni de tot/a autor/a: viure de les seves creacions... Privilegi de pocs!